

Toen ze Jeruzalem naderden en in de buurt waren van Betfage en Betanië bij de Olijfberg, stuurde hij twee van zijn leerlingen vooruit. Hij zei tegen hen: 'Ga naar het dorp dat daar ligt. Zodra jullie er binnenkomen, zul je daar een ezelsveulen vastgebonden zien staan, dat nog nooit door iemand bereden is; maak het los en breng het hier. En als iemand jullie vraagt waarom jullie dat doen, zeg dan: "De Heer heeft het nodig, hij zal het meteen weer terugsturen."' Ze gingen op weg en vonden een veulen dat buiten op straat bij een deur was vastgebonden en ze maakten het los. Er stonden een paar mensen die vroegen: 'Waarom maken jullie dat veulen los?' Ze zeiden wat Jezus hun had opgedragen te zeggen en de mensen lieten hen begaan. Ze brachten het veulen naar Jezus en legden hun mantels op het dier en hij ging erop zitten. Velen spreidden hun mantels uit op de weg, anderen spreidden takken met bladeren uit, die ze in het veld afhakten. Allen die voor hem uit liepen of achter hem aan kwamen, riepen luidkeels: 'Hosanna! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hemel!' Hij trok Jeruzalem in en ging naar de tempel. Nadat hij alles in ogenschouw had genomen, ging hij – want het was al laat geworden – met de twaalf terug naar Betanië.

Marcus 11, 1-11

Hosanna! Het woord uit de psalm klinkt als gejuich in onze oren. Een blijde intrede in Jeruzalem. Maar 'Hosanna' is tevens een roep om hulp. Letterlijk: geef heil, red ons toch! 'Heer, geef ons de overwinning, Heer, geef ons voorspoed.' (Psalm 118, 25)

Ze waren in de buurt waren van Betfage en Betanië bij de Olijfberg. De naam 'Betfage' betekent: 'huis van de onrijpe vijgen'. Verder in het Marcusevangelie zal een vijgenboom een belangrijke rol spelen in het onderricht van Jezus (Marcus 11, 12-14.20-25 en 13, 28-37). 'Betanië' is het 'huis van de arme'. Het wordt de verblijfplaats van Jezus. En na het Pesachmaal zal Jezus met zijn leerlingen naar de Olijfberg gaan, waar de Joden Hem gevangen zullen nemen (Marcus 14, 26-52). Het verhaal van de intocht in Jeruzalem is een inleiding op heel belangrijke gebeurtenissen.

Dit verhaal is opgebouwd met sterke contrasten. Marcus brengt hier een portret van Jezus, dat doet nadenken.

Jezus organiseert zelf het hele gebeuren. Hij heeft alles voorzien. Hij wijst zelfs een ezelsveulen aan in het dorp. Zijn leerlingen hoeven maar te doen wat Hij zegt. En de mensen in het dorp vinden het blijkbaar goed. Want: de Heer heeft het nodig. Zit hierin niet al een oproep van Marcus aan zijn lezers: doe wat Jezus vraagt?

Het wordt de intrede van een koning. Ze legden hun mantels op het dier en Hij ging erop zitten. Velen spreidden hun mantels uit op de weg, anderen spreidden takken met bladeren uit, die ze in het veld afhakten. Maar ... zijn rijdier is geen paard, zoals het voor een koning passend zou zijn, maar een ezelsveulen.

Een ezelsveulen dat nog nooit door iemand bereden is? Daar kan je niet zo maar op gaan zitten. Het beeld wijst aan dat er met Jezus er iets nieuws begint, een ander koningschap: 'het komende koninkrijk van onze vader David'. Dat is heel wat anders dan een koninkrijk dat gestoeld is op macht en heerschappij. Jezus is koning in het koninkrijk van God, dat rijk van liefde, barmhartigheid en gerechtigheid. Jezus is de koning van de dienstbaarheid. Daarom verwelkomen mensen Hem met 'Hosanna, geef ons heil, red ons toch!'

Marcus verwijst naar de profeet Zacharia: 'Juich, Sion, Jeruzalem, schreeuw het uit van vreugde! Je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege. Nederig komt hij aanrijden op een ezel, op een hengstveulen, het jong van een ezelin. Ik zal de strijdswagens uit Efraïm verjagen en de paarden uit Jeruzalem; de bogen worden gebroken. Hij zal vrede stichten tussen de volken. Zijn heerschappij strekt zich uit van zee tot zee, van de Rivier tot de einden der aarde.' (Zacharia 9, 9-10)

Aan de tempel aangekomen neemt Jezus alles in ogenschouw. Dat zal een plaats van confrontatie worden: 'Staat er niet geschreven: "Mijn huis moet voor alle volken een huis van gebed zijn"? Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt!' Jezus gaat er van weg. Hij keert de tempel de rug toe. Hij gaat naar Betanië, het huis van de arme.

De koning op een ezel kiest ... voor het huis van de arme.

Hosanna,
red ons, God.

Laat uw koninkrijk komen,
dat rijk van liefde,
gerechtigheid en barmhartigheid,
dat rijk van dienstbaarheid.

Help ons om te kiezen
zoals Jezus gekozen heeft:
voor het huis van de arme,
opdat daar leven mogelijk wordt.

Hosanna,
red ons, God,
en zet ons op weg
om te doen wat Jezus vraagt.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Hosanna